

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับชีวิตของทุกคนทั้งในด้านการค้าธุรกิจและประจำวันและในงานอาชีพต่าง ๆ เครื่องมือเครื่องใช้และผลิตติ่มมุนย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการทำงาน เหล่านี้ล้วนเป็นผลของการรู้วิทยาศาสตร์ ผลงานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่น ๆ วิทยาศาสตร์ช่วยให้มุนย์ได้พัฒนาวิธีคิดที่เป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์วิจารณ์ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลาย และมีประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Based Society) ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้จักวิทยาศาสตร์ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มุนย์สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์และมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

การจัดการเรียนรู้ก่อสู่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์มุ่งหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ การมีทักษะสำคัญในการค้นคว้า และสร้างองค์ความรู้โดยใช้กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับระดับชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

แนวคิดของการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ได้รับการกล่าวถึงเพิ่มมากขึ้น แต่การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในปัจจุบันยังมีข้อค้นพบที่น่ากระหน่ำและน่ากังวลมากก็คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน กิจวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และการคำนวณตอกตัวมากเป็นพิเศษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนไทยเมื่อเทียบกับนานาชาติ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทำข้อสอบประเภทการนำเสนอความรู้มาใช้และกระบวนการคิดแก้ปัญหาไม่ค่อยได้และเขียนอธิบายไม่เป็น (สมบัติ การงานรักพงศ์ และคณะ. 2549 : 25 – 30) ซึ่งแสดงถึงกับปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางรองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ที่ผู้วิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียนเพื่อหารือเชลศ์ของสั่งมือชีวิต ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้องศึกษาเป็นเรื่องแรก ได้คะแนนรายตัวชี้วัดเฉลี่ยร้อยละ 31.35 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และจากประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนางรองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในระดับ 2 ปีการศึกษาที่ผ่านมา เมื่อวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนทั่วไป ผู้วิจัยพบว่าครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการอธิบายและการสาธิตเป็นหลัก นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติการทดลอง มุ่งเน้นถ่ายทอดเฉพาะเนื้อหาวิชามากกว่าการเรียนรู้จากสภาพจริง สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ ส่วนนักเรียนมีความสนใจในฟรุ้งในวิชาวิทยาศาสตร์ ก่อนเข้าห้องเรียน เนื่องจากครูจัดกิจกรรมไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่ยาก นอกจากนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การวางแผน ลงมือปฏิบัติ การแก้ปัญหา ไม่เห็นความสำคัญของกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมทั้งไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียน ดังจะเห็นได้จากการรายงานผลการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (ว 21101) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2555 พบว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 และ 2.43 ตามลำดับ (โรงเรียนนางรองพิทยาคม. 2554 : 9) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดที่ 2.50 ในปีการศึกษา 2554 และ 2.60 ในปีการศึกษา 2555 (โรงเรียนนางรองพิทยาคม. 2555 : 10)

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบวนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเขื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ได้ทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย โดยครูมีบทบาทในการวางแผนการเรียนรู้ กระตุ้น แนะนำ และช่วยเหลือให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องขัดหลักว่าด้วยการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้

การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีหลักวิธี แต่วิธีการหนึ่งที่สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา วิทยาศาสตร์และมาตรฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ก็คือ การจัดการเรียนรู้แบบวิถีจักรสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle) หรือการจัดการเรียนรู้แบบวิถีจักรการเรียนรู้ SE กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนได้ค้นหาความรู้ใหม่ด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการคิด และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือ ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) 2) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) 3) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) 4) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) และ 5) ขั้นประเมิน (Evaluation) (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2546 : 219 – 225) พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2545 : 57) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน เป็นผู้ค้นหาองค์ความรู้หรือการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวทางในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือชุดการสอน ซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นนวัตกรรม ทางการศึกษาที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ทฤษฎีกระบวนการกรุ่น และเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ดังผลการวิจัยของ พาร์โตร (Patoro, 2008 : 216) กลิเตา เอียดอนุสรณ์ (2553 : 46 – 47) และอุไรวรรณ ภัยชิต (2553 : 34 – 35) ที่พบว่า นักเรียน ที่ได้เรียนแบบวิจัยการเรียนรู้ 5E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E และมีความสนุกสนานในการเรียนมากกว่าการเรียนปกติ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษานิดหนึ่งที่นำเอาสื่อ การสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เมื่อห้า และกิจกรรมการเรียนการสอนย่างเหมาะสมกับนักเรียน โดยในแต่ละชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอนสำหรับครู คู่มือการใช้ชุดการสอน สำหรับนักเรียน แผนการสอน ตัวการเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นสื่อประสม กิจกรรมการเรียนการสอน และแบบวัดและประเมินผล (กิตานันท์ นลิตาอง. 2546 : 95) ซึ่งบุญเกื้อ ควรหาเวช (2545 : 91) กล่าวถึงชุดกิจกรรมว่าชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่จัดไว้อย่างเป็น ระบบ โดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาและชุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้ สะดวกและสร้างความมั่นใจในการสอน แม้ว่าครูจะไม่มีเวลาเตรียมการด้านเนื้อหาและกิจกรรม อีกทั้งนักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง และภาพ เลาห์ไพบูลย์ (2542 : 194) ได้กล่าวถึง บทบาทของการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมที่มีต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ไว้ว่า การเรียน การสอนวิทยาศาสตร์จะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเนื้อหา ทักษะ ความคิดระหว่างนักเรียนกับครูให้มีการถ่ายทอดความรู้ กระบวนการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเกตเค็ตทางวิทยาศาสตร์ไปพร้อมๆ กัน การนำชุดกิจกรรมมาช่วยในการเปลี่ยนผุติดกรรมการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากขึ้น ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้ครูและนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังการวิจัยของอนลินี อินดี้ค้า (2551 : 48) พวงพิศ ศิริพรม (2551 : 106) ศุดา ชนพิบูลกุล (2552 : 100) นพพร วิชาจารย์ (2553 : 85) และปาริชาติ สิริสัณห์ (2553 : 115)

ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อันเป็นเนื้อหาบทเรียนที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้องศึกษาเป็นเรื่องแรก มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ วิจัยสำรวจตรวจสอบ สืบค้นข้อมูลและทดลองเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยการค้นพบด้วยตนเอง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับหลักการของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทั้งเป็นกุญแจและรายบุคคล โดยผู้สอนมีบทบาทในการวางแผนการเรียนรู้ กระตุ้นแนะนำ ช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ และมีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

### ความมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

### ตามมติฐานของการวิจัย

- ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิภัจกรรมการเรียนรู้ 5E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่า 0.50 ขึ้นไป

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนคัวชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เขลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิธีการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมในระดับมาก

### ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เขลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิธีการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจต่อการเรียนคัวชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เขลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วิธีการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์และผู้สอนที่สอนวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คัวชุดกิจกรรมการเรียนรู้
4. เป็นแนวทางในการทำการวิจัยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอื่น ๆ ก่อนถึงสาระการเรียนรู้วิชาภาษาศาสตร์

### ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร
 

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อําเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 200 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง
 

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อําเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คัวบวชิการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

## 2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น กือ การเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เชลล์ของสั่งเมือง  
โดยใช้วัյภัจกรการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

### 2.2 ตัวแปรตาม กือ

2.2.1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เชลล์ของสั่งเมือง  
โดยใช้วััยภัจกรการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้  
เรื่อง เชลล์ของสั่งเมือง โดยใช้วััยภัจกรการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.3 ตัวนี่ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เชลล์ของสั่งเมือง  
โดยใช้วััยภัจกรการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้  
เรื่อง เชลล์ของสั่งเมือง โดยใช้วััยภัจกรการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

## 3. เมื่อหา

เนื้อหาบทเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กือ เรื่อง เชลล์ของสั่งเมือง วิชาภาษาศาสตร์  
พื้นฐาน รหัสวิชา ว 21101 ตามหลักสูตรกุณาราษฎร์เรียนรู้วิชาภาษาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1  
โดยประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

เรื่องที่ 1 กล้องจุลทรรศน์

เรื่องที่ 2 เชลล์ของสั่งเมือง

เรื่องที่ 3 เชลล์พีชและเชลล์สัตว์

เรื่องที่ 4 กระบวนการแพะและօօສโนชิส

## 4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย กือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557  
จำนวน 14 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

เวลา 1 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 1 กล้องจุลทรรศน์

เวลา 3 ชั่วโมง

ครั้งที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 2 เชลล์ของสั่งเมือง

เวลา 3 ชั่วโมง

ครั้งที่ 4 ชุดกิจกรรมที่ 3 เชลล์พีชและเชลล์สัตว์

เวลา 3 ชั่วโมง

ครั้งที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 4 กระบวนการแพะและօօສโนชิส

เวลา 3 ชั่วโมง

ครั้งที่ 6 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

เวลา 1 ชั่วโมง

## นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายมาบรรจบรวมไว้เป็นชุด จัดสื่อไว้อย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการเรียนและสอนคล้องกับเนื้อหาวิชาพยาศัตรุพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เชลล์ของสัมภาระ โดยใช้วัสดุการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ได้ศึกษาด้านคว้า ทดลอง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริงด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความสำเร็จบรรลุความต้องการของตน ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย ภาระ มีครู แบบทดสอบก่อนเรียน แผนภาพ กิจกรรมการทดลอง แบบทดสอบหลังเรียน และเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีทั้งหมด 4 ชุด ก่อ

### ชุดกิจกรรมที่ 1 กล้องจุลทรรศน์

## ๔. ชุดกิจกรรมที่ 2 เชลล์ของสั่งมีชีวิต

#### ชุดกิจกรรมที่ 3 เชลล์พีชและเชลล์สตัฟว์

#### ชุดกิจกรรมที่ 4 กระบวนการแพรว์และออสโนมิชีส

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยวัสดุอัจฉริการการเรียนรู้ 5E หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนแสดงทางความรู้และข้อเท็จจริงโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และกระบวนการทางความคิด ซึ่งเน้นกิจกรรมของนักเรียนให้นักเรียนได้ฝึกคิด ปฏิบัติและเก็บปัญหา ได้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนมีหน้าที่เพียงจัดสภาพให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเท่านั้น

3. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย ชุดประสงค์ เมื่อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล และบันทึกหลังสอน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสัมภาระ โดยใช้วิธีการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและห้องเรียนผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้จัดใช้เป็นมาตรฐานในการพิจารณา  
ให้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยกำหนดดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำกิจกรรมและทำแบบทดสอบหลังเรียนของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุด และได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วัสดุจากการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการอบรมสั่งสอน การค้นคว้า ประสบการณ์ต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียน ซึ่งปรากฏในรูปของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้วัสดุจากการเรียนรู้ SE สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านคุณภาพของครุภัณฑ์สอน ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนางรองพิทยาคม อำเภอ娘รอง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (221101) จำนวน 50 คน